

umuligt for Dampskibet at gaa øster ud af Masnedssund, det har maattet arbejde sig vester ud, fordi Bepakningen kommer fra Vest, og Isten altsaa sidder tæt til Bunden i Øst. Det er kun min egen personlige Antagelse, som jeg udtaler, men jeg gjør det, fordi det eventuelle Udvalg mulig vil kunne tage Hensyn hertil. Naar man nu lægger Broen Vest for Havnen, kan det jo blive et Spørgsmaal, om den ikke vil blive stoppet til med den indpakkede Is fra Vest, saa at Havnen vil blive mere isfri mod Øst. Selv om det er forbundet med lidt mere Besværlighed for Skibene at seile udenom Masnedø for at komme ind i Havnen, ville de dog vist lettere paa Grund af Isforholdene komme ind ad den Vej. Jeg har ikke meget Kjendskab til selve Farvandet Dybde og den Slags Forhold, men naar jeg har seilet fra Falster over til Masnedssund, er det meget ofte hædet, at Dampskibet, naar Bunden er lidt kontra, gaar den anden Vej Øst om Den. Jeg tænker mig, at da Dampskibet saa ofte har kunnet gaa den Vej Øst for Den, maa Farvandet i Realen der have en saadan jevn Dybde, at andre Skibe ogsaa kunne gaa den Vej. Jeg vil dermed ikke sige, at rigtig store Skibe skulde kunne gaa ad den Vej, men naar man tænker sig, at der bliver anlagt en Svingbro i Lighed med Christian den Niendes Bro og den nye Bro over Guldborgsund, vil dog idetmindste ved Sommertid de større Skibe altid kunne passere derigjennem. — Ligeoverfor det udsørlige Foredrag, som det ærede Medlem for Veile Amis 2den Valgtreds (Berg) holdt, skal jeg i det Væsentlige indskrænke mig til disse Bemærkninger. Kun maa jeg sige, at det er mig noget uklart, hvorfor der, naar det i § 1 siges, at man vil have disse Anlæg færdige til 1883, saa om den i § 6 omtalte Overenskomst mellem Ministeren og det lolland-falsterke Jernbaneselskab angaaende Anlægget af en Dampfærgesund ved Drehoed, staar, at Havnen først skal være fuldført inden Udgangen af 1884. Jeg ser ikke, hvorfor denne Tidfrist skal være et Aar længere end Tidfristen for Bygningen af Broen over Masnedssund og Anlægget af en Jernbane over Masnedø og en Havn der. Det forekommer mig, at, skal Lolland-Falster have nogen væsentlig Fordeel deraf, bliver Fordeelen større, jo tidligere Forbindelsen bliver bragt istand, og det ikke alene for Lolland-Falster, men ogsaa for Staten, idet Godstrafikken, som ogsaa bemærket af et æret Medlem, vil forøges betydelig, og kommer derne Forøgelse et Aar før, vil det jo have en betydelig Indflydelse paa Indtægterne af de sjællandske Jernbaner. Jeg kunde derfor ønske, at denne Tidsgrense, som gjælder for Drehoedhavns Fuldførelse, 1884, maa blive indskrænket til den samme Tidsgrense, som staar i § 1, nemlig til 1883. Naar man imidlertid har været saa be-

tænkelig ved at bemyndige Ministeren til at træffe Afgørelse med det lolland-falsterke Jernbaneselskab, forekommer det mig, at der vist ogsaa kunde være Grund til at henlede Opmærksomheden paa det Rigtige i at tage under Overveelse, om ikke Staten burde kjøbe de lolland-falsterke Jernbaner. Den høitærede Minister stillede os jo i Udset, at deres Reservesond vilde blive spist op, og at Staten i en nærmere Fremtid vilde komme til at overtage Driften af disse Baner. Naar man nu skaar ligeoverfor et saa stort og vigtigt Anliggende som dette, om hvilket man maa haabe, at det vil faae en stor Betydning, især for Godstrafikken, er det et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa burde tage under Overveelse strax, hvorvidt det var rigtigt at kjøbe disse Baner; thi skulde det nu vise sig, naar man har fuldført dette Anlæg, at de Dnsfer, man har næret, og de Forhaabninger, man har knyttet dertil, ere gaaede i Dpfylbelse, turde man maaste næsten forudsætte, at Kjøbet af de lolland-falsterke Baner kunde blive noget mere ugunstigt, end dersom man i Dieblisset betvæmmede sig til at kjøbe dem. Det er et Spørgsmaal, der kun saaledes i Dieblisset er kommet i mine Tanker, jeg har ikke grundig overveiet det, men jeg tror, at det er Overveelse værd, om det ikke var rigtigt at gjøre det nu, saa meget mere, som vi isor gif ind paa at kjøbe Herning-Silkeborgbanen, og som der iaar synes at være megen Udset til, at vi ville kjøbe idetmindste en anden privat Bane. Det er altsaa et Spørgsmaal, om det ikke er ligesaa rigtigt, at Staten, da den staar i Garantiforhold til disse Baner, og da der paatæntes saa store Bekostninger, der ogsaa ville være til Fordel for dem, saa med det Samme kjøber dem. Jeg vil ikke sige, at denne Sag i sig selv har været Gjenstand for den mest grundige Overveelse hos mig, men ikke desto mindre finder jeg dog Anledning til at fremdrage Spørgsmaalet til Thingets Overveelse.

Indenrigsministeren (Steele): Jeg skal ikke komme ind paa, og jeg tror heller ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt at komme ind paa Spørgsmaalet om Kjøbet af de lolland-falsterke Jernbaner. Jeg skal kun tilføie, at jeg ikke har tænkt mig denne Eventualitet i en nær Fremtid, derimod tror jeg, at der er Udset til, at Statens Rentegaranti vil blive effektiv i en overordentlig nær Tid. Hvad Følgen deraf vil blive, vil der være at tage Beslutning om, naar denne Eventualitet foreligger; men at det ikke vil medføre Nødvendigheden af at kjøbe Banen eller medføre, at dette nødvendigt vil blive anset for at være hensigtsmæssigt, er klart. Naar Fristen for Fuldførelsen af de i Lovforslaget nu indeholdte Arbejder er udsat et Aar, er Grunden den, at efter vor